

מסכת בבא בתרא

פרק י משנה ז

שני אחין, אחד עני ואחד עשיר, והניח להן אביהן מרחץ ובית
הבד, עשאן לשכר, השכר לאמצע. עשאן לעצמן, הרי העשיר
אומר לעני, קח לה עבדים וירחצו במרחץ, קח לה זיתים ובא
ועשם בבית הבד. שנים נשקו בעיר אחת, נשם אחד יוסף בן
שמעון ונשם אחר יוסף בן שמעון, אין יכולין להוציא שטר
חוב זה על זה ולא אחר יכול להוציא עליהן שטר חוב. נמצא
לאחד בין שטרותיו שטרו של יוסף בן שמעון פרוע, שטרות
שניהן פרועין. כיצד יעשו, ישלשו. ואם היו משלשים, יכתבו
סימן. ואם היו מסמנין, יכתבו כהן. האומר לבנו, שטר בין
שטרותי פרוע ואיני יודע איזהו, שטרות כלן פרועין. נמצא
לאחד נשם שנים, הגדול פרוע והקטן אינו פרוע. המלוה את
חברו על ידי ערב, לא יפרע מן הערב. ואם אמר על מנת
שאפרע ממך שארצה, יפרע מן הערב. רבן שמעון בן גמליאל

אומר, אם יש נכסים ללזה, בין כך ובין כך לא יפרע מן
הערב. וכן היה רבן שמעון בן גמליאל אומר, הערב לאשה
בכתבתה והיה בעלה מגרשה, ידירנה הנאה, שמא יעשו
קנוניא על נכסים של זה ויחזיר את אשתו: